

GAZETA HANDLOWA.

Nr. 160.

Warszawa, dnia 12 (24) lipca. Sobota.

1869.

Cena prenumeraty: w Warszawie: kwartalnie rsr. 2 kop. 50; miesięcznie kop. 70. Za odosłanie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5. Numer pojedynczy kop. 5.

Na prowincji we wszystkich urzędach pocztowych w kraju i w Cesarstwie: rocznie rsr. 9. Półrocznie rsr. 4 k. 50. kwartalnie rsr. 2 k. 25.

ROK 6.

Doniesienia i uwiadomienia wszelkiego rodzaju przyjmuje Redakcja Gazety za opłatą od wiersza drobnym pismem, lub za jego miejsce po kop. 5.

Biuro Redakcyi przy ulicy Daniłowiczowskiej, w drukarni pod Numerem 619.

TELEGRAMY GAZETY HANDLOWEJ.

Wiedeń, 23 lipca. „Presse” z piątku donosi: Vice-król Egiptu zaciągnął właśnie w Paryżu 60 milionową pożyczkę w celu uzbrojeń wojennych. Mustafa Fazył 19 t. m. przejeżdżał tedy do Konstantynopola dla objęcia teki ministeryalnej. Usunięcie Ismaela paszy nie jest nieprawdopodobnem.

Paryż, 23 lipca. Wczorajsze zgromadzenie lewicy pozostało bez rezultatu; objawiły się zarody niezgody. Prawdopodobnie lewica już się nie zbierze.

Ateny, 23 lipca. Wszystkie poselstwa z wyjątkiem konstantynopolitańskiego mają być zwinięte, armia zredukowana, statki wojenne rozbrojone.

Londyn, 23 lipca. Izba lordów zgodziła się na kompromis z rządem w sprawie kościoła irlandzkiego; przesilenie usunięte.

Warszawa, dnia 24 lipca.

Pomimo nader ogólnego zestawienia dokumentów dyplomatycznych, księga czerwona austriacka zasłużyła sobie znowu na niezadowolenie organów pruskich. Polemizują one przeciwko hr. Beustowi szczególnie z powodu noty jego do posła austriackiego w Dreźnie bar. Werner. Kanclerz austriacki wyjaśniając temu ostatniemu stanowisko Austrii w sprawie belgijsko-francuskiej, pozwala domyślać się, iż czyni te objaśnienia z powodu, że gabinet berliński starał się dwór saski źle uprzedzić o zamiarach rządu wiedeńskiego w nadmienionej sprawie. „Dresdner Journal”, organ półurzędowy saski zaznaczył bezzasadność przypuszczeń, odnoszących się do dyplomatycznych działań Prus w Dreźnie, lecz nie o to rzecz chodzi. Dzienniki pruskie nie tyle gniewają się o treść noty, ile raczej o to, że w ogóle hr. Beust wdaje się z rządem saskim w rozbiór polityki zagranicznej. Ich zdaniem jest to postąpienie niewłaściwe, wykracza przeciwko zasadom, na których opiera się związek północniemiecki. Prusy uczyniwszy się państwem prezydyalnem tego zwią-

ka, przysądziły sobie prawo reprezentowania związku na zewnątrz, oraz znoszenia się dyplomatycznego w imieniu związku z zagranicą. Atrybucye te odmówione są państwu do związku należącemu. Przelanie na rząd pruski reprezentacyi dyplomatycznej łatwo przeprowadzić się dała, ponieważ do związku przy zachowaniu niezależności administracyjnej należą małe niemieckie kraiki. Jedną tylko król. Saskie jakkolwiek należy do związku i poddać się musiało warunkom przez Prusy nałożonym, znajduje się pod pewnym względem w wyjątkowym położeniu. Tradycya uświęcone stanowisko w granicach państw europejskich, jeograficzne kraju położenie i liczba ludności oraz wzgląd, że po wypadkach 1866 r. wyraźne energiczne wstawienie się Austrii i Francyi ocaliły niezależność jej, nakazują gabinetowi berlińskiemu oględniejsze z nią obchodzenie się, zwłaszcza, że jest do przewidzenia, że gdyby przyszło do sporu między Saksonią a Prusami, niezawodnie wnieśliaby się państwa niemieckie i postronne.

Saksonia ze swjej strony stara się usilnie o utrzymanie najlepszych z Prusami stosunków. Postępowanie zastosowane jest do jej położenia, lecz z tem wszystkiem pragnie ile możności zachować prawa państwa politycznie niezależnego. Z tego powodu pomimo częstych napominań z Berlina, nie przestala utrzymywać poselstw swoich przy rządach zagranicznych, które także z małemi wyjątkami nieodwołały przedstawicieli swoich z Dreznia. Na te stosunki dyplomatyczne Saksonii, przekraczające zakres autonomii wewnętrznej, na którą właściwie konstytucya związku jedynie zezwala, bardzo nie miłem w Berlinie patrzą okiem, obawiając się, by rząd saski opierając się na nich nie usiłował odzyskać większej względem Prus niezależności. Podejrzania pruskie nie ze wszystkim może są bezzasadnemi. Od początku istnienia królestwa pruskiego Saksonia okazywała się przy każdej sposobności największą jego antagonistką. Prusy ze swjej strony oddając wet za wet, bardziej niż Hesyi lub może Hanowerę pragnęły wcielenia Saksonii. Jej zaś podtrzymywanie zadaniem jest polityki austriackiej; stosownie tedy do niego gabinet wiedeński przy każdej sposobności o ile możności ignorować usiłuje stosunek zawisłości, w którym rząd saski zostaje do Prus. Nota np. hr. Beusta do bar. Wernera w sprawie francusko-belgijskiej taką samą nacochowana

GAWĘDY EKONOMICZNE.

(Dalszy ciąg — patrz Nr 159).

„Przeszkody, mówi Bastiat, jakie przeciwstawia oświecona społeczność mnożeniu się możliwemu ludzi, mają inne formy jak przymus moralny określony w ten sposób: Bo czemuż jest np. ta święta niewinność lat dziecińczych, jedyna zaiste, której zniweczenie byłoby zbrodnią, którą szanujemy i nad którą trzeźwa matka czuwa jak nad skarbem? Czemuż owa wstydlivość następująca po niewinności, owa brzoja tajemnicza młodej dziewicy, co zachłycę i odstrasza kochanka, i przedłuża dobę miłości niewinnych? Zastana w ten sposób rzuciona najprzód między nieświadomością a prawdą, i te magiczne przeszkody stojące następnie między prawdą a szczęściem, które byłyby niedorzeczne w każdym innym razie, — czyż tu nie są cudownemi? Czemuż ta potęga opinii, która stanowi prawa tak surowe w stosunkach osób płci różnej, co okrywa niesławą najłżejsze tych praw przekroczenie, co przesładuje słabość osoby upadłej, osoby tych, którzy są jej smutnemi owocami? Czemuż ów honor tak delikatny, ta ścisła baczność tak powszechnie podziwiana nawet przez wyłamujących się z pod niego, te instytucye, te trudności konwensowne, te ostrożności wszelkiego rodzaju, — czemuż to wszystko jeżeli nie działaniem prawa granicznosci pojawiającego się w stanie inteligentnym, moralnym, uprzedzającym, a tem samem wyłącznie ludzkim?” Dotąd teo-

rya Maltusa zdaje mi się być niezbitą. Lecz zbłądził gdy usprawiedliwił gwałtowne napady skierowane przeciwko społeczeństwu, gdy się posunął do twierdzenia, że przeszkoda uprzedzająca nie wystarcza, i że społeczeństwo jest fatalnie skazane na poddanie się prawu surowemu, przeszkody tamujące, t. j. że musi być dziesiątkowane przez występki, nędzę, zbrodnie, wojnę, głód, zarazę, i t. d.

Najprzód, nie spotrzegł się, że fakta temu przeczą. Nie można bowiem zaprzeczyć, że ludność w krajach oświeconych wzrasta ustawicznie, i że pomimo tego dobrobyt także postępuje. Tablice śmiertelności świadczą nawet, że długość życia ludzi zostaje w stosunku prostym do dobrobytu jakim się cieszą, i że podobny stosunek zachodzi do dzisiaj. Te fakta winny mu były otworzyć oczy i ostrzedz, że nie ocenił całej doniosłości środka uprzedzającego, ponieważ nie zdał sobie sprawy ze wszystkich przyczyn, które w podobnym razie prą człowieka do przeczności. Mało oczekiwał po (przyczynie) powściągliwości i miał słuszną nadzieję. Lecz nie widział bodźca interesu, który odgrywa rolę przeważną w tej kwestyi.

Ojciec rodziny wraz z dziećmi stanowi zupełną tożsamość; jeżeli pracuje dla wzbogacenia się, to zarówno dla nich jak dla siebie samego; jeżeli sobie czego odmawia, to w celu zgromadzenia dla nich dóbr; jeżeli ma tę ambicję, że pragnie je wynieść o jeden stopień wyżej w drabinie społecznej, tem bardziej stara się aby nie upadli o szczebel niżej. Jeżeli mówię, że tu głównym działaczem jest interes, że to

zdaje się być tendencją. Sprawa w mowie będąca bezpośrednio Saksonię nie nie obchodzi, ale poruszenie jej w Dreźnie, zaznacza chęć gabinetu wiedeńskiego postawienia rządu saskiego na równi z wszelkimi innymi niezależnymi państwami europejskimi, kiedy według zapatrywania pruskiego, rząd drezdeński nie ma prawa zajmowania się kwestyami zagranicznej polityki dotyczącymi, które wyłącznie w Berlinie powinny być załatwiane. Cała ta sprawa jest napozór małego znaczenia, wszakże nwydatnia znówu antagonizm w zapatrywaniu zachodzący między Wiedniem a Berlinem i tłumaczy dostatecznie zły humor i gniewy na hr. Beusta, których dowodzą najnowsze artykuły pism pruskich.

Nieomyliliśmy się przypuszczając, że przyjazd do Wiednia włoskiego generała Lamarmora zwróci na siebie uwagę publiczną. W samej rzeczy zaczynają już obiegać po pismach zagranicznych różne z tego powodu konjunktury. Co do nas ograniczymy się dziś na wzmiankę, iż według wiadomości z Wiednia, jen. Lamarmora następnie odwiedzić zamierza Danię i Szwecję. W Czechach i Morawii zgromadzenia ludowe są ciągle jeszcze na porządku dziennym, a że i ludność wiejska zaczyna nabierać upodobania w tego rodzaju demonstracjach najlepszym jest dowodem, że na meeting w Choczu (na drodze żel. z Pragi do Berna) zgromadziło się około 25,000 ludzi. Zgromadzenie to odbyło się w największym porządku.

Sprzeczne pogłoski, obiegające o właściwym znaczeniu urlopu hr. Bismarka, skłoniły półurzędową „Provinzial Correspondenz” do zamieszczenia następujących objaśnień: Stosownie do osnowy dekretu udzielającego urlop hr. Bismark, uwolnienie jego od obowiązków jest tylko tymczasowe, ale na czas trwania zupełne. Wypracowanie zatem projektów praw izbom mających być przedłożonymi odbywa się bez współudziału kanclerza, porozumienie jednak istniejące między członkami gabinetu daje rękojmię, że projekta te zgodne będą z kierunkiem Bismarka.

Paryż, 21 lipca. „Monitor” donosi, że protestacja przeciwko postawie rządu przyjętej w obec izby, przedstawiona przez Thiersa na wczorajszym zebraniu lewicy odrzuconą została jako zbyt monarchiczna. Favre przemawiał za dalszem prowadzeniem rozpraw. Picard, Keratry i Tachard żądali rozwiązania izby. Żadne ze stronnictw nie zgodziło się na powtórzenie zebrania w dniu dzisiejszym. „Avenir” ogłasza depeszę z Bajonny, Stosownie do której Don Carlos opuścił Paryż udając się do Nowary.

„Dziennik Urzędowy” ogłasza dekrety mianujące pp. Duruy i Vuitry senatorami a margr. Lavalette ambasadorem francuskim w Londynie.

Madryt, 21 lipca. Aresztowani wczoraj oficerowie, obwinieni

on jest główną przeszkodą zbytelnego rozmnażania, to dlatego, że w umyśle ojca interes jego dzieci łączy się z jego własnym. Wpływ tego prawa graniczności najłatwiej dostrzedz się daje po wsiach, od chwili, gdy włościanin stał się właścicielem i zdobył sobie dobrobyt. Gdy był prostym dzierżawcą lub wyrobnikiem, uważał się za tem bogatszego im więcej miał pomocników, t. j. dzieci. Kiedy zaczął wyzyskiwać grunt dla siebie, i gdy skromne jego dziedzictwo nie potrzebowało do uprawy rodziny licznej, ograniczył się na jednym lub dwojgu dzieciach. Jeżeli, przypadkiem jego obrachowania w tej mierze się nie sprawdziły, będzie nieszczęśliwym, gdy pomyśli, że to dziedzictwo tak pracowicie zaokrąglił, ma być kiedyś podzielone na kawalki, że ta niezależność jaką zdobył dla siebie nie przejdzie na jego dzieci, że ich częśćka gruntu będzie zbyt małą aby się z niej mogli wyżywić i że znówu zmuszeni będą stać się wyrobnikami lub dzierżawcami. Wyniki te są widoczniejsze po wsiach, gdyż zmiana dokonana w położeniu materyalnym tej ludności odbywała się w oczach teraźniejszego pokolenia i łatwo było porównać przeszłość z teraźniejszością; lecz tak samo rzeczy się mają w innych klasach społecznych, do których już się przedarł dobrobyt. Wyjątkowo tylko natykamy na rodziny liczne, które widziano niegdyś. Przyczyny objaśniające ten fakt rozwinąłem w pogadankach poprzednich, uważam więc za niepotrzebne powtarzać się w tem miejscu.

Moglibyśmy napotkać i na zdanie przeciwnie w klasach, które miały mniejszy udział w dobrobycie ogólnym, a którym nadano nazwę proletaryuszów z powodu płodności ich małżeństw. Im większy jest niedostatek, tem bardziej objawia się ta dążność mnożenia się, bez oglądania się na przyszłość. Ojciec, który zostawia swym dzieciom tylko ubóstwo, nie wstrzymuje się przez obawę wystawienia ich na upadek, ponieważ już spadły na najniższy szczebel. Z tych faktów wynika, że wszelki postęp społeczny zawiera w sobie zarodek postępu nowego, ponieważ lep-

o należenie do spisku przeciwko rządowi, wysłani zostali do wysp Kanaryjskich. Wczoraj wyruszyli do Barcelony dwa bataliony strzelców a do Nowary batalion pionierów.

Lizbona, 22 lipca. Z Rio de Janeiro donoszą, że wojska sprzymierzone otoczyły pozycje prezydenta Lopeza.
(Nordd. Allg. Zig. Ind. Bl.)

Telegramy Handlowe.

Szczecin, 22 lipca. (Targ zbożowy). Pszenica w miejscu 62—73; z dostawą w lipcu i sierpniu 71, we wrześniu i październiku 69½, na wiosnę 69. Żyto w miejscu 54—60; z dostawą w lipcu 57½, w lipcu i sierpniu 52½, we wrześniu i październiku 51½, w październiku i listopadzie 50½, na wiosnę 48½.

Paryż, 22 lipca. Mąka z dostawą w lipcu 57.75, w sierpniu 57.75, we wrześniu i grudniu 59.

Hamburg, 22 lipca. (Targ zbożowy). W pszenicy i życie w miejscu interes bardzo słaby; pszenica na dostawę w końcu wyższa w cenie, żyta niższe. Pszenica z dostawą w lipcu za 5,400 M 113, w sierpniu i wrześniu 113, we wrześniu i październiku 115. Żyto z dostawą w lipcu za 5,000 M 97, w sierpniu i wrześniu 88, we wrześniu i październiku 86. W owsie interes słaby. Okowita z dostawą w lipcu i sierpniu 22½, w sierpniu i wrześniu 22½. W kawie i cynku spokojnie. Oleju skalnego ceny mocne, w miejscu 14½; z dostawą w lipcu 13½, w sierpniu i grudniu 14½; bardzo piękne powietrze.

Amsterdam, 22 lipca. (Targ zbożowy). Żyto z dostawą w październiku 201, w marcu 193.

Antwerpia, 22 lipca. (Olej skalny). Rafinowany typowo-biały w miejscu 49; z dostawą w sierpniu 50½, we wrześniu 51, w październiku i grudniu 53½.

Brema, 22 lipca. (Olej skalny). Standart white w miejscu 6½; z dostawą w sierpniu 6½, ceny nominalne, niezmienione.

Londyn, 22 lipca. (Wykaz bankowy). Noty w obiegu będące 23,851,990 (mniej o 60,425), zapasy gotówki 20,229,110 (więcej o 459,272), rezerwa banknotów 10,323,815 (więcej o 486,725) funtów sterlingów.

Łódź żółty świeczny w miejscu 45½; z dostawą w październiku i grudniu 47½. **Cyna Straits** 132, Banca 135—136. **Miedź Chili** 69.

Liverpool, 22 lipca. (Bawełna). Obroty wynoszą 10,000 bel.

Middling Orleans 12½, middling amerykańska 12½, fair Dholle-rah 10½, middling fair Dholle-rah 10, good middling Dholle-rah 9½, fair Bengal 8½, new fair Oomra 10½, good fair Oomra —, Pernam 12½.

Smyrna —, Egiptia —, fair w czerwcu dowiezione —
(W. T. B., T. B. f. N. D.)

szy byt i przezorność oddziaływały na siebie wzajemnie do nieskończoności. Nie dosyć więc jest powiedzieć, że ludność nie jest niebezpieczeństwem, ale dodać należy, że ludność jest sama przez się siłą. Wykazaliśmy już w gawędzie o wymianie, że skupienie rasy ludzkiej tworzy jej potęgę wytwórczą, że mnoży zamiany przez zniesienie przeszkód, jakie rodzi odległość, że ułatwia podział pracy i połączenie sił; że dodaje ludziom bodźca przez współzawodnictwo, oświeca ich przez naukę oraz wzbogaca przez odkrycia; sprawia, że przyroda współdziała przy zaspokojeniu naszych potrzeb w daleko większym stosunku, jakby to mogło mieć miejsce w odosobnieniu lub przy ludności szczupłej.

Przypominacie sobie, że w stanie odosobnienia, potrzeby przechodzą zdolności, i że ród ludzki musiałby zniknąć gdybyśmy się wzajemnie nie wspomagali przez wymianę usług. W stanie społecznym, przeciwnie, nasze zdolności przewyższają nasze potrzeby, ponieważ postęp ciągły cywilizacji świadczy, że każde pokolenie utworzyło nadwyżkę bogactw. Ta nadwyżka ma podwójne przeznaczenie: jednej części używa się na polepszenie losu ludzi, drugiej na wyżywienie pokolenia licznieszego. Tak rzeczywiście być musi, gdyż inaczej jakżeby sobie wytłomaczyć jednoczesny wzrost ludności i dobrobytu? Statystyka stwierdziła, że ludność Francji podwoiła się w lat 138, a bogactwo ogólne, można to powiedzieć bez przesady, pomnożyło się w dziesięćnasób.

Postęp ten jest jeszcze szybszy w Stanach Zjednoczonych, ponieważ ludność podwaja się tam co lat 25. Zkąd pochodzi tak wielka różnica? Ztąd, że w Stanach Zjednoczonych, przy wymianie, siły darne przyrody współdziałają w daleko większym jak gdzieindziej stosunku, a nadwyżka bogactw ztąd pochodząca pozwala na wychowywanie ludności licznieszej. Przedziwna harmonia, która nam wykazuje postęp ustawiczny ludzkości w potęgę liczby połączonej z prawidłowością wysiłków!

(D. c. n.)

Warszawa, 24 lipca. (Sprawozdanie tygodniowe o zbożu i produktach).

Zagraniczne targi pozostając pod wpływem pięknego powietrza widoków na pomyślnie zbiory rozwinęły słabe tylko czynności w ubiegłym tygodniu. Ceny pszenicy na targu londyńskim z początku tygodnia nie mogły się utrzymać obniżywszy się o 1 sz., i przez cały tydzień ceny słabo się trzymały. Dalsze obniżenie ceny żyta w Berlinie wynosi na miejscu o 4 tal. na dostawę późniejszą o 2½ tal. Na targu gdańskim, tak pszenica jak i żyto w ubiegłym tygodniu były zaniedbane i przy ogólnym braku chęci kupna, pszenica zaledwie na zeszlotygodniowych cenach się utrzymała, gdy na żyto w drugiej połowie tygodnia przy większych żądaniach ceny się poprawiły. Ceny rzepaku pozostają również przy słabej chęci kupna pod naciskiem.

Pszenica. Dowozy małe. Z dawniejszych zapasów zakupywano na spożycie miejscowe. Ceny niezmienione. Płacono za lepsze gatunki od rs. 8 kop. 25—rs. 8 kop. 40, za średnie rs. 7 kop. 95—rs. 8 kop. 10, za poślednie rs. 7 kop. 27½—rs. 7 kop. 50. Z partji 1000 korey wynoszącej sprzedano 200 kor. do cesarstwa, a 800 kor. nabył jeden z kupców tutejszych na wysyłkę zagranicę po cenie rs. 7 kop. 27½.

Żyto. Dowozy szczupłe. Do cesarstwa nie kupiono. Nabywano tylko na spożycie miejscowe przy podwyżce cen o 70—80 kop. W piątek przybyło kilkadziesiąt korey żyta świeżego, wilgotnego, które nabyto na miarę po rs. 4 kop. 80 za korzec.

Jęczmień. Zapasy wyczerpane. 300 korey dwurzędowego przybyło w piątek sprzedano po rs. 4 kop. 20.

Owies. Dowozy średnie. Za stary płacono od rs. 3 kop. 60—rs. 3 kop. 90, za świeży zaś rs. 3 kop. 45.

Groch. Przez cały tydzień nie było dowozów przy zupełnym wyczerpaniu zapasów. W ostatnim dopiero dniu przybyło wodą kilka małych partji grochu pełnego, które sprzedano po rs. 4 kop. 50—rs. 5 kop. 55. Grochu cukrowego nie było na targu.

Rzepak zimowy płacono w tym tygodniu po rs. 8 kop. 70—rs. 9 kop. 30, letni zaś rs. 7 wszystko na dostawę późniejszą.

Mąkę płacono o kop. 50 wyżej za worek (worek mąki ma 5 pud.) czyli 10 kop. za pud.

Okowity ceny mocno się trzymają, fluktuacje wywołane są zwiększeniem lub zmniejszeniem się dowozów, cena jednak przeciętna rs. 1 kop. 15—rs. 1 kop. 18 za garniec.

Cukier. W produkcji tym obroty bardzo słabe, ograniczające się na potrzeby miejscowe. Ceny skutkiem tego pod naciskiem. Płacono za Hermanów rs. 4 kop. 15½. Za Oryszew, Łyszkowice, Dobrzelin i Majerhoff rs. 4 kop. 05—7½, za Elżbietów, Leonów i Konstancję po rs. 4 kop. 02½—05. Za Leśmierz, Częstocice i Rytwiany po rs. 3 kop. 97½. Za mączkę płacono wedle gatunku i dobroci rs. 3 kop. 90—rs. 3 kop. 95. Na niekorzystne usposobienie w tym produkcie oddziaływało w ubiegłym tygodniu zachwianie się jednego z znacznych komisantów cukru, który towar wysyłał do cesarstwa.

Łój. W skutek raportu z Petersburga i Ekaterynosławia donoszących o podnoszeniu się cen tamże, komisjonerowie tatejsi żądają rs. 6 za pud, o ile słyszeliśmy chcą płacić rs. 5 kop. 85.

Korrespondencje Gazety Handlowej.

Z powiatu nowo-mińskiego, 23 lipca. Zbiory wciąż paraliżowane są padającym lub też grożącym co chwila deszczem. Żyto (główny produkt tutejszej miejscowości) jest w roku bieżącym dość rzadkie, jednak kłosa bardzo obfite w ziarno.

Na targu w Kałuszynie widzieliśmy już nowy jęczmień. Nawiedzeni zostaliśmy epidemią choroby języków u bydła rogatego. Choroba ta wprawdzie nie jest śmiertelną sama przez się, ponieważ jednak bydle nią nawiedzone przez długi czas jeść zupełnie nie może, przeto staje się ona powodem wielkiego wycieńczenia, bydłęcia, a nawet niekiedy głodowej jego śmierci. Samo się przez się rozumie, że skutkiem tej choroby ilość nabiału znacznie się u nas zmniejszyła. W niektórych miejscach choroba pomieniona połączona jest także z chorobą racic. Jako główny środek przeciwko chorobie języka używane jest przemywanie pyska mieszaniną złożoną z kwasu solnego, miodu i wody. Trzoda chlewna również choruje na nogi. L. Mik.

Petersburg, 20 lipca. (Gielda). Żądania dewiz zagranicznych głównie na pokrycie ciągle nadsyłanych z zagranicy akcji wielkich kolei żelaznych niezmiennie się utrzymują.

Na początku giełdy kupowano wiele i płacono po 29½ za Londyn, 147½ za Amsterdam, 26½ za Hamburg, 309 za Paryż, w końcu jednak

pozostało wiele ofiarujących po 29,7 na Londyn; 309½ na Paryż, za Amsterdam zaś 147½. Hamburg 26½ płacono. Notowanie 310½ odnosi się do weksli wystawionych na Marsylię.

Za weksle na Londyn z dostawą późniejszą płacono przed rozpoczęciem giełdy w czasie najsłabszego usposobienia 29½ (na sierpień) niema jednak po tym kursie kupujących. W ogóle obie strony nie mają odwagi do interesu dostawowego.

Imperyałów brak zupełnie.

Dopokąd znajdują się u nas nabywcy na znaczne partje akcji dróg żelaznych, które z zagranicy nadsyłają do zrealizowania, waluta nasza się nie podniesie, jeżeli sztuczna jaka pomoc nie nadejdzie. Towarów bowiem wywozowych brak, a sprzedaż papierów publicznych na naszej giełdzie jest korzystną, i tych nawet nie ma.

Papierów publicznych żądano, wyjąwszy pożyczek premiiowych, których obydwie emisje płacono po 174.

Akcyje wielkiego towarzystwa płacono w partjach po 168½, w końcu po 168 żądano, wczoraj zaś obniżyły się chwilowo do 167. Zdaje się, że akcyje te doszły do kursu najwyższego po jakim się kalkulują z zagranicy.

Obligacji dróg żelaznych brak niemal zupełny, chociaż są nader poszukiwane. Obligacje mikołajewskie i seryi 110, drugiej 118 płacono.

Za pożyczkę pięcioprocentową 5 seryi płacono 90.

Ceny akcji dróg żelaznych mocno się trzymają; rygsko-dynaburskiej 130 płacono, 132 żądano, warszawsko-terespolskiej 119 płacono, 120 żądano; dynabursko-witebskiej 166½ płacono, 167 żądano; rybińskiej 112½ płacono, 113 żądano; kowieńsko-libawskiej 145 przy słabym odbycie.

Pięcioprocentowe listy zastawne ruskie 102 płacono; obligacje chersońskie 82—83 płacono.

Pieniądzy wciąż wielka obfitość. Masa kapitałów rozporządzalnych przechodzi z ręki do ręki nie znajdując stałego pomieszczenia.

Dyskonto krótkie 4½, długie 5—5½ %.

Akcyje towarzystw ubezpieczeń od ognia: pierwszego rs. 500 za rs. 400; drugiego 160 rs. płacono za rs. 150; „Salamandry” rs. 242½ płacono za rs. 250; petersburskiego rs. 187½ płacono za rs. 200; moskiewskiego rs. 225 płacono za rs. 200.

Za łój złoty świeczny prima w miejscu żądają rs. 56½—56; wczoraj kupiono ukraiński po rs. 56½. Z dostawą w sierpniu z zadatkiem żądają sprzedawcy rs. 56, chciano płacić rs. 55½, lecz o ile nam wiadomo interesów nie było. Wywieziono do 21 lipca 1869 r. 3028 beczek (w r. 1868—4208 beczek).

Kronika wiadomości krajowych i zagranicznych.

Dawni administratorowie towarzystwa „Compagnie immobilière” przegrali w trybunale cywilnym sekwańskim proces wytoczony im przez akcyonaryuszów. Trybunał wyrzekł odpowiedzialność administratorów i skazał ich na wynagrodzenie posiadaczom tytułów nabytych przed 25 kwietnia 1865 r. za każdą sztukę 250 fr., płatne w ratach przez lat trzy (1874, 1875 i 1876). Co do akcyonaryuszów, którzy nabyli akcyje od 25 kwietnia 1865 r. do 30 kwietnia 1867 r. wyrok postanowił, że ponieważ kupno to opierało się na korzyściach urojonych, przedstawionych w bilansach z r. 1864 i 1865, przeto należy im się zwrot całkowitej ceny nabycia, akcyonaryusze, którzy przystąpili do towarzystwa po 30 kwietnia 1867 r. nie mogą żadnej podnieść skargi, ponieważ znali położenie „Compagnie Immobilière” w tym czasie. Wszyscy administratorowie skazani są solidarnie, z wyjątkiem p. George, tkniętego apopleksją w roku 1864. Nakoniec hr. Germiny jest odpowiedzialny za wykonanie wyroku przez sąd wyrzeczonego.

OGŁOSZENIA.

Syndycy tymczasowi masy upadłości Mikołaja Skwarców.

W zastosowaniu się do art. 502 K. H. wzywają wszystkich wierzycieli, tak osobistych jako też hipotecznych, ażeby w ciągu dni 40 od daty niniejszego ogłoszenia stawili się osobiście lub przez swych pełnomocników przed syndykami masy i okazali tytuły, należność ich do masy usprawiedliwiające, lub takowe złożyli w kancelaryi Trybunału Handlowego w Warszawie pod Nr 549, na ręce Wgo. Andrychewicza podpisarza, a to pod skutkami prawa.

w Warszawie, dnia 11 (23) lipca 1869 roku.

Franciszek Siatecki adwokat.

Wsewołod Istomin.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

О ПОРЯДКЪ ЗАГОТОВЛЕНИЯ ПРОВІАНТА ПО ВАРШАВСКОМУ ВОЕННОМУ ОКРУГУ НА ПЕРІОДЪ СЪ 1-го ОКТЯБРЯ

1869 ПО 1-е ЯНВАРЯ 1870 ГОДА.

На основаніи утвержденнаго Военнымъ Совѣтомъ плана, о заготовленіи продовольственныхъ припасовъ для войскъ Варшавскаго Военнаго Округа на 1870 годъ, и рѣшенія Варшавскаго Военно-Окружнаго Совѣта, назначено произвести въ томъ же Совѣтѣ 21 Августа (2 Сентября) 1869 года торги, на поставку провіанта въ магазины и пункты Варшавской, Калишской, Петроковской, Люблинской, Сѣдлецкой, Радомской, Кѣлецкой, Плоцкой, Сувальской и Домининской губерній, а также въ Брестъ-Литовскіе магазины Гродненской губерній, въ потребность съ 1-го Октября сего года по 1-е Января 1870 года.

Окружный Интендантъ объявляя объ этомъ ко всеобщему свѣдѣнію, присовокупляетъ:

1) Поставка провіанта въ магазины, должна быть произведена въ слѣдующіе три срока: къ 21 Сентября, къ 21 Октября и къ 21 Ноября сего года, равными мѣсячными пропорціями, а въ пункты провіантъ долженъ поставляться прямо въ войска, со сдачею невыставленныхъ количествъ въ магазины, съ такимъ расчетомъ, чтобы вся вообще поставка была окончена въ положенный контрактный срокъ.

2) Торги будутъ произведены въ одинъ срокъ безъ переторжки и будутъ рѣшительныя, цѣны для утвержденія ихъ будутъ высланы ко дню торга отъ Военнаго Совѣта.

3) Желаящимъ участвовать въ торгахъ по губерніямъ, дозволяется принять поставку для мѣстнаго продовольствія войскъ въ томъ количествѣ, въ какомъ кто пожелаетъ, но при этомъ будетъ соблюдено правило, что тамъ, гдѣ потребность магазина или отдѣльнаго пункта не превышаетъ 5,000 чевъ. разнаго рода хлѣба, раздробленіе поставокъ въ одинъ и тотъ же магазинъ и пунктъ допускаемо не будетъ; если же бы потребность превышала эту пропорцію, то на каждую 5,000 чевъ. будетъ допускаться по одному подрядчику.

4) Къ торгу будутъ допущены всѣ имѣющіе на то право, по представленіи ими законныхъ свидѣтельствъ и залоговъ на сумму, определенную въ кондиціяхъ.

5) Къ торгу могутъ быть допущены и безъ залоговъ: дворянѣ—по особымъ свидѣтельствамъ, купцы—по поручительствамъ, на основаніи 2 и 4 пунктовъ 668 ст. I кн. IV части Св. Воен. Постановленій.

6) Желаящіе торговаться, кромѣ изустнаго участія, могутъ присылать и подавать запечатанныя объявленія, въ которыхъ должно быть означено количество продуктовъ въ поставку занимаемыхъ; рѣшительныя цѣны на каждый продуктъ вмѣстѣ съ кулемъ или мѣшкомъ; званіе, имя и мѣсто пребыванія подающаго объявленія; при чемъ должны быть приложены законные залогомъ на определенную часть подрядной суммы и свидѣтельство на право торговли.

Запечатанныя объявленія должны быть писаны по формѣ, приложенной къ 1909 ст. 10 тома Св. Гражд. законовъ (изд. 1857 года), и послѣ одинадцати часовъ утра въ день, назначенный для торга, не будутъ приниматься.

Лицамъ кои будутъ участвовать въ изустныхъ торгахъ лично или чрезъ повѣренныхъ, воспрещается подавать въ тоже время и на одно и тоже предпріятіе запечатанныя объявленія. Равно, не будетъ принимаемо ни вызововъ присылаемыхъ въ мѣста торговъ по телеграфу, ни уведомленій правительственныхъ мѣстъ и лицъ по телеграфу же о свободности залоговъ подрядчиковъ, желающихъ вступить въ новыя обязательства съ казною. Залогомъ же должны быть представлены непремѣнно въ самое мѣсто торга, а не въ какое либо другое управленіе. Торги начнутся не позже 11 часовъ утра.

7) Цѣны должны объявляться торгующимися какъ изустно такъ и по запечатаннымъ объявленіямъ не иначе, какъ за продуктъ съ кулемъ или мѣшкомъ.

8) Къ торгамъ будутъ высланы определенные на кули и мѣшки цѣны. Желаящіе могутъ получать подъ насыпку провіанта казенныя кули и мѣшки изъ магазиновъ гдѣ таковыя есть, при чемъ, изъ полной контрактной цѣны будетъ удерживаться у подрядчика сумма, какая причтется за скидкою 10%, съ определенной въ контрактѣ платы за куль или мѣшокъ. Этотъ же способъ уплаты будетъ соблюдаться и въ томъ случаѣ, когда подрядчикъ ставя провіантъ въ своемъ кулѣ или мѣшкѣ, не потребуетъ за оный платы, а получить его обратно подъ новую насыпку.

9) Цѣны за кули или мѣшки объявляются желающимъ торговаться съ подпискою и предвареніемъ, что цѣны сии внесутся въ контрактъ, для вычета ихъ изъ цѣны за провіантъ съ кулями или мѣшками, если поставка будетъ производиться безъ кулей и мѣшковъ или въ казенныхъ куляхъ и мѣшкахъ, согласно 8-му пункту сего объявленія.

10) Эти же цѣны за кули и мѣшки будутъ включены въ контрактъ, если подрядъ будетъ утвержденъ за цѣною, подавшимъ запечатанное объявленіе, хотя-бы въ этомъ объявленіи и были назначены особыя цѣны на кули или мѣшки.

11) Торги, на поставку провіанта въ Варшавскомъ Окружномъ Совѣтѣ, будутъ произведены сначала по каждому магазину и пунктамъ отдѣльно, потомъ порознь по губерніямъ на все количество провіанта, требующагося для каждой губерніи, а затѣмъ, если бы явились желающіе взять поставку вообще по всему Округу, то торги будутъ произведены на оптовую поставку, но съ тѣмъ, что оптовый подрядчикъ долженъ объявить цѣны на каждую губернію отдѣльно и особо на Брестъ и поставка будетъ утверждена за нимъ въ такомъ только случаѣ, если его цѣны по всѣмъ губерніямъ, будутъ ниже другихъ подрядчиковъ и не выше въ сложности цѣны Военнаго Совѣта; не принимая ни подъ какимъ видомъ отказа съ его стороны отъ принятія поставки по тѣмъ губерніямъ, по которымъ цѣны его будутъ выгоднѣе цѣнъ другихъ подрядчиковъ; если же кто либо изъ подрядчиковъ пожелаетъ принять поставку по нѣсколькимъ губерніямъ, то долженъ объявить цѣны порознь на каждую губернію недопуская условія, что онъ принимаетъ поставку нераздѣльно по всѣмъ этимъ губерніямъ и при утвержденіи за нимъ поставки руководствоваться правиломъ изъясненнымъ выше, относительно общаго подрядчика.

Что же касается до выдѣленія долей мелкимъ промышленникамъ, то въ этомъ отношеніи будетъ соблюдаться слѣдующее правило: если цѣлая губернія будетъ взята раздробительно по магазинамъ и пунктамъ, отдѣльными лицами и стоимость продуктовъ, по объявленнымъ цѣнамъ въ общей сложности подряда, будетъ дешевле или равна стоимости тѣхъ же продуктовъ по оптовымъ цѣнамъ, то будетъ утверждаться раздробительный торгъ по магазинамъ и пунктамъ. Равнымъ образомъ, подрядъ будетъ отдаваться мелкимъ промышленникамъ и въ такомъ случаѣ, если раздробительно по магазинамъ и пунктамъ, разобрано будетъ не менѣе $\frac{2}{3}$ всего количества припасовъ (муки и крупъ въ совокупности) предъявленнаго къ торгамъ для каждой губерніи. Когда же при раздробительномъ торгѣ, разобрано будетъ мелкими промышленниками менѣе $\frac{2}{3}$ означеннаго количества, то поставка будетъ предоставляться оптовому подрядчику на цѣлую губернію, если таковой подрядъ отвѣчаетъ установленнымъ условіямъ, не взирая на большую выгодность раздробительныхъ цѣнъ.

12) Цѣны назначенныя Военнымъ Совѣтомъ, опредѣляются по каждому магазину и отдѣльному пункту особо и должны служить основаніемъ для утвержденія торговъ и выше сихъ цѣнъ подрядъ не можетъ быть утвержденъ. Конвертъ, въ которомъ цѣны сии будутъ заключаться, долженъ быть распечатанъ въ общемъ торговомъ присутствіи, отнюдь не прежде, какъ по совершенномъ окончаніи торга, въ продолженіи котораго, каждый вновь изъяснившій желаніе взять на себя поставку, долженъ быть допускаемъ къ торгу, когда имъ будутъ при томъ представлены документы на право торговли и залогомъ.

13) По окончаніи торга, когда будетъ распечатанъ конвертъ съ цѣнами, ни отъ кого, никакихъ уступокъ и предложеній принято не будетъ и торгъ сочтется оконченнымъ; торговавшимся же, никакъ не позже другаго дня послѣ торга объявится только: утверждается за ними подрядъ или нѣтъ. Въ обоихъ случаяхъ лица и мѣста, производившія торгъ, сохранять въ тайнѣ цѣны и послѣ вскрытія конверта.

14) Если выпрошенныя на торгахъ цѣны, на хлѣбъ совокупно съ кулями или мѣшками, окажутся ниже утвержденныхъ Военнымъ Совѣтомъ, или равны имъ, то поставка утверждается окончательно за подрядчиками, которые обязаны заключить контракты отнюдь не далѣе 14 дней согласно 736 ст. 2 главы 4 части I кн. Св. Воен. Пост., съ отвѣтственностію за неисполненіе сего представленными залогомъ; если же послѣдніе выпрошенныя цѣны будутъ выше утвержденныхъ Военнымъ Совѣтомъ, торговавшимся объявляется, что торгъ не состоялся и возвращаются представленные ими залогомъ.

15) Хотя цѣны Военнаго Совѣта и будутъ назначены для каждого магазина и отдѣльнаго пункта особо, но утвержденіе торговъ допускается и въ слѣдующихъ случаяхъ:

а) Когда цѣны, выпрошенныя на нѣкоторыя магазины или пункты, будутъ выше назначенныхъ Военнымъ Совѣтомъ, по суммѣ подряда, въ общей сложности по всей губерніи, будетъ дешевле или равна суммѣ по цѣнамъ Военнаго Совѣта.

б) Если результатъ торговъ въ сложности по всей губерніи и небылъ удовлетворителенъ и торги не могли бы быть утверждены вообще, то поставка будетъ утверждена отдѣльно на каждый продуктъ; если сложная стоимость его, для всѣхъ магазиновъ и пунктовъ губерніи, будетъ ниже или равна сложной же стоимости этихъ продуктовъ цѣнамъ Военнаго Совѣта.

в) Еслибы и отдѣльная стоимость каждого продукта, оказалась дороже такой-же стоимости по цѣнамъ Военнаго Совѣта, то подрядъ утверждается въ тѣ магазины и пункты, на которые выпрошенныя цѣны будутъ дешевле цѣнъ Военнаго Совѣта или равны имъ, не смотря на то, будетъ-ли это поставка муки, крупы или одного какого-либо

produkta, no słowność cny na rżne produkty, po nęskolnym tylko magazynom i punktom nębudęć prnyta.

и г) Въ случаі объявленіи однимъ лицомъ разныхъ цнъ на поставку провіанта, въ одинъ и тотъ же магазинъ, или пунктъ, съ раздѣленіемъ принимаемой операціи на части, сравненіе цнъ будеть дѣлаться по каждому участку отдѣльно, и утвердится поставка только той части, на которую объявленныя цны окажутся болѣе выгодными, недопуская при томъ ни подъ какимъ видомъ отказа со стороны лица, объявившаго цны отъ принятія такой части операціи.

Вѣдомость о количествѣ провіанта, исчисленнаго къ заготовленію, а равно кондціи по которымъ должна производиться поставка провіанта, желаніе могутъ видѣть въ Окружномъ Интендантскомъ Упрвленіи, ежедневно съ 9 часовъ утра до 3-хъ часовъ по полудни.

Городъ Варшава, Іюня 21 дня 1869 года.

Окружный Интендантъ, Генераль-Маіоръ *Хоментовскій*.

Начальникъ Отдѣленія, Полковникъ *Вейнтраубе*.

(Nr 354—2—3)

(D. W.)

Дырекцыя Дрогъ Желзныхъ:

Варшавско-Віеднскій і Варшавско-Быдгоскій.

Доставка вѣгла каміеннаго на potrzeby дрогъ желзныхъ Варшавско-Віеднскій і Варшавско-Быдгоскій, в часіе од дня 19 врснѣня (1 паздзїеніка) року бїежзcego до дня 19 (31) грудня 1870 року в ілоці околѣ корцы 400,000 ма бїе роздана в дродзе submissy.

Особы пражнзce подзцъ сїе powyższей доставкы бадз в цалѣсці, бадз częściowo, в ілоці, једнак нїемнїејszей јак 100,000 корцы зechcą, декларацие swoје spisanе на stemplu, цeny kop. 15 злѣжцъ в бїорзе Дырекцыи најдалей до дня 23 лїпца (4 сїерпня) року бїежзcego до годзїны 10 з рана.

Сzczegółowe warunki dostawy kaźdodziennie з wyjątkiem dni świątecznych przejrane бїе mogą в бїорзе Дырекцыи в годзїнах бїорowych.

Otwarcie deklaracyj nastąpi в przytomności obecnych submitentów, в dniu 23 лїпца (4 сїерпня) року бїежзcego, о годзїніе wyżej oznaczonyj.

Варшава, дня 4 (16) лїпца 1869 року.

(Nr 364—2—2)

(D. W.)

Зарззд Дроги Желзней Варшавско-Тереспольскій.

Завїаданія osoby interesowane, że zagubione przez pasażerów на Drodze Желзней Варшавско-Тереспольскій, в кварталѣ drugim року бїежзcego przedmioty, odebrać można за udowodnieniem własności, од завїадовцы стacyi Прага. Wykazy tych przedmiotów znajdują sїe у Завїадовцов стacyi: Прага, Сїедлце, Лукów і Тересполь.

(Nr 367—2—3)

(D. W.)

W dniu 15 (27) лїпца року бїежзcego, о годзїніе 10 rano sprzedana zostanie в Trybunale Cywilnym в Варшавіе нїеухомосц Nr 412d przy ulicy Królewskїей polożona, czynіаца dochodu rocznїe околѣ rs. 6,000. Nabywca obejmuje posesyę zaraz po dopełnieniu warunków licytacyjnych, gdyż kontrakt о sześcioletnią dzierżawę pomienionей нїеухомосці zawarty, wyrokami Sąd u Appellacyjnego в dnїach 1 і 2 (13 і 14) kwietnia 1869 року і Rzadzзcego Senatu d. 27 і 28 czerwca (9 і 10) лїпца t. r. zapadłemi, został uchylony і за nieobowiazujacy nowonabywcę uznany. Licytacya zacznie sїe од sumy rs. 47,333 kop. 33½, јакѣ ½ części szacunku в hypothecе objawionego; а на vadium злѣжцъ potrzeba sumę rs. 3,000. Bliższą wiadomosc о warunkach powziasc można в kancelaryi pisarza Trybunału wydziału I і u podpisanego adwokata sprzedaz popierajзcego.

Juljan Czajkowski adwokat.

(Nr 375—2—2)

(D. W.)

Cesarsko-Rosyjska pożyczka premiiwa pięcioprocentowa з roku 1864 Nr 33 Serya 09687, emiszy pierwszей zaginęła. Kto takową odda до штабу 6° Głuchowskiego Dragonского пулку в Łodzi, otrzyma nagrody trzecią część wartosci tejsze.

(Nr 373—2—3)

MICHAŁ LANDE,

DOM HANDLOWY

KOMISOWO-EKSPEDYCYJNY I INKASOWY.

Ulica Czysta dom Bauerfeinda, Nr 6 (683b).

(Nr 329—7—15)

„CAISSE PATERNELLE”

Towarzystwo ubezpieczeń на życie,

Kapitały pośmiertne, sumy posagowe, renty etc.

Założone в Paryżu 1841 r.

FUNDUSZ GWARANCYJNY TOWARZYSTWA

po części на нїеухомосціах, po części в papierach publicznych przez rząd gwarantowanych ulokowany, przewyższa podług bilansu в kwietniu 1868 roku ogłoszonego,

Summę 70 Miljonów Franków,

а mianowicie:

Kapitału zakładowego Franków **6,000,000**

Kapitału rezerwowego po koniec r.

7,882,243 Cent. 35

Fundusz dla różnych klas rocznych ubezpieczeń на posagi

57,966,325 „ 25.

Pragnąc rozszerzyć zakres swей działalności і czyniąc zadosyć licznym wymaganiom, powierzyło **GENERALNA AGENTURĘ** на Варшавę і Królestwo Polskie

P. HERMANOWI GOLDENRING

і podaje о tem niniejszem до publicznej wiadomości.

Powołując sїe на powyższe ogłoszenie, mam zaszczyt, polecić sїe szanownej publiczności до zawierania ubezpieczeń на życie, јакѣ to: *Kapitały pośmiertne, sumy posagowe і renty* в granicach prawem dozwolonych.

Towarzystwo „Caisse Paternelle” zjednało sobie przez blisko 30-letnią *na najsurowszych zasadach rzetelności opar-tą działalność* nieograniczone zaufanie і zajmuje obecnie pierwszorzędne stanowisko pomiędzy towarzystwami ubezpieczeń на życie.

Publiczność oceniła і oddaje sprawiedliwość korzyściom, które to TOWARZYSTWO ubezpieczonym zapewnia.

Dla kaźdego ojca rodziny mogзcego з łatwością zabezpieczyć los swoich dzieci, są te korzyści dobrodziejstwem.

Wszelkie bliższe objaśnienia, warunki, prospekta і t. p. udzielam на żądanie kaźdego czasu.

Бїоро tymczasowe mieści sїe przy *Zakładzie Rolniczym* podpisanego, *ulica Miodowa Nr 494*, obok Kościoła Przemienienia Pańskiego.

Generalny Agent

HERMAN GOLDENRING.

(Nr 330)

(6118)

RUSKIE

Towarzystwo Ubezpieczeń od Ognia

в Petersburgu,

з капіталем zakładowym Rs. 2,500,000.

Przyjmuje ubezpieczenia wszelkiego rodzaju ruchomości domowych, towarów, ruchomości і zapasów fabrycznych і gospodarskich, przeciw *stratom od ognia*, pod bardzo korzystnymi warunkami.

Regulowanie strat і wypłata należności odbywa sїe на zasadach sprawiedliwych з wszelką możliwą szybkością.

Dla ubezpieczenia sїe в Towarzystwie Ruskim pozwolenie Rządowej Instytucji assekuracyjnej stosownie до postanowienia Komitetu Urzadzającego з dnia 6 (18) wrzesnia 1868 r. *nie jest więccj wymaganiem.*

Generalny Agent *Mikołaj Rotwand.*

Бїоро przy ulicy Elekoralnej в domu Wgo Feldhusen pod Nr. 4 (dawniej 745/6) obok Gmachu Bankowego.

(Nr. 329)

(16601)

MORITZ PERETZ

KAUFMANN 1-ter GILDE

emphiehlt zur geneigten Beachtung der geehrten Handelswelt sein seit 5 Jahren reussirendes, **Commissions et Speditions-Geschäft** в Kalisch, Breslau (Comptoir Büfnerstrasse Nr. 3) & Skalmierzyce.

Tägliche und prompte Güter-Expedition zwischen genannten Orten, nach allen Richtungen durch das Kaiser. Russ. Zollamt 1-ter Klasse Szczypiorno.

(Nr. 83—3—12)

(1666)